

slås det, at den omstændighed, at der påhviler et areal landbrugspligt, ikke fremtidig skal være til hinder for, at en del af arealet tilplantes med skov, der ikke er undergivet fredskovspligt. Ejeren vil da senere frit kunne udtage arealet af skovdrift. Der åbnes herved mulighed for, at en ejer ved at tilplante et areal, f. eks. kort efter køb af en ejendom, vil kunne bringe denne uden for afgiftspligten i henhold til loven om frigørelsesafgift, idet ejendommen herved ikke mere kan anses for landbrug m. v. Når zoneovergangen har fundet sted, er tilplantning ikke til hinder for, at arealet udstykkes til bymæssig benyttelse eller sommerhusbebyggelse. Ved ændringsforslaget tilsigtes det derfor at hindre, at en sådan fremgangsmåde vil kunne anvendes til omgåelse af loven.

Den foreslåede ændring har gjort det nødvendigt at foretage en redaktionel ændring af bestemmelsen. I forbindelse hermed er det af praktiske grunde foreslået at anvende den 1. august 1969 som skæringstidspunkt for ligningsmyndighedernes konstatering af, om en ejendom er blevet tilplantet med skov, der ikke er undergivet fredskovspligt, eller ikke mere bliver benyttet.

Ændringsforslagene under nr. 7 og 10 er konsekvenser af ændringen af § 1.

Til § 1, nr. 2.

Efter den gældende lovs § 1, stk. 3, 2. pkt., påhviler pligten til at svare frigørelsesafgift den, der har tinglyst adkomst på ejendommen på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder, d. v. s. ved ejendommens inddragelse under en byzone eller et sommerhusområde.

Pligten til at svare afståelsesafgift efter § 9 påhviler derimod den, der afstår ejendommen, og det samme gælder pligten til at svare særlig indkomstskat ved afståelse af fast ejendom. Om afståelse (ejerskifte) har fundet sted, afgøres efter en konkret bedømmelse på samme måde som ved afgørelsen af, hvem der skal medregne ejendommen ved den årlige opgørelse af skattepligtig formue.

Selv om kriteriet for, hvem der skal svare frigørelsesafgift, således afviger fra, hvad der ellers lægges vægt på i skatteretten, vil det dog i langt de fleste tilfælde føre til samme resultat. I en del tilfælde, hvor der

er handlet om ejendommen i tiden forud for afgiftspligtens indtræden, kan det dog forekomme, at pligten til at svare frigørelsesafgift kommer til at påhvile en sælger, selv om man efter skattelovgivningens sædvanlige regler ville anse køberen for ejer ved zoneinddragelsen. Det kan navnlig få praktisk betydning, hvor en ejendomshandel har været betinget af andet end købesummens betaling, f. eks. af udstykningstilladelse. Ændringsforslaget har til formål at undgå sådanne afvigelser fra sædvanlige beskatningsprincipper.

Der stilles derfor forslag om en undtagelse fra reglen om, at afgiftspligten påhviler den, der har tinglyst adkomst ved afgiftspligtens indtræden. Undtagelsen skal gælde, hvis ejendommen på dette tidspunkt er afstået til en anden; i så fald skal afgiftspligten påhvile denne, medmindre handelen senere hæves.

Til § 1, nr. 3 og 4.

Forslagene er af redaktionel art og tilsigter alene at lette arbejdet med loven.

Til § 1, nr. 5.

Efter henvisningen i den gældende lovs § 3, stk. 2, til § 2 skal der ved opgørelsen af frigørelsesværdien kunne indrømmes fradrag for værditab på bygninger m. v., der er opstået inden det tidspunkt, der er bestemt for fastsættelsen af basisbeløbet, uanset om der som basisbeløb anvendes ejendomsværdien ved den seneste vurdering før indragelsen, ejendomsværdien ved 13. alm. vurdering, eller ejendommens anskaffelsessum.

Værditab på bygninger m. v. vil imidlertid ikke kunne forekomme ved anvendelse af anskaffelsessummen eller ejendomsværdien ved 13. alm. vurdering som basisbeløb. For anskaffelsessummens vedkommende følger det af, at køberen har haft lejlighed til at tage hensyn til nedgangen i bygningernes værdi ved sin beregning af, hvad han ville give for ejendommen. For så vidt angår ejendomsværdien ved 13. alm. vurdering vil en eventuel nedgang i bygningernes værdi forud for vurderingen alene være kommet til udtryk i et ændret forhold mellem ejendomsværdi og grundværdi, og da frigørelsesafgiften i dette tilfælde beregnes i forhold til stigningen i værdien af ejendommens handelsværdi uden fradrag af et differencebe-